

er kommen til det rette her ved at tage Statstjenestemændene med, eller om man burde have udstrakt det noget videre, skal jeg ikke kunne sige. — Det kan ikke fragaas, at der er adskillige andre Medborgere, som med lige saa stor Nødvendighed ere afskaarne fra at komme til Stede paa Valgdagen og med lige saa stor Ret kunne kræve Lejlighed til at afgive deres Stemme som Statstjenestemændene, det er jo en Skønssag. Imidlertid har man i det andet Ting ment at maatte blive staaende ved disse to Kategorier. Jeg vil da anbefale, at man ogsaa her stiller sig velvilligt til den Tanke at tage Statstjenestemændene med, og at man søger at fremme Forslaget ved en hurtig Behandling. Men det forekommer mig dog nødvendigt, at Landstinget ogsaa faar Lejlighed til at se nærmere paa de enkelte Bestemmelser i Forslaget, saaledes at vi bør behandle det i et Udvalg; thi det gælder jo om, at Bestemmelserne i Forslaget ere saa solide, som de kunne gøres under de ekstraordinære Forhold, hvorunder disse Vælgere skulle afgive deres Stemme.

Jørgen Berthelsen: Efter den højtærede Indenrigsministers udførlige Omtale af Lovforslaget, hvortil jeg kan slutte mig, kan jeg fatte mig ganske kort.

Angaaende Spørgsmaalet om Søfolks og Statstjenestemænds Adgang til at deltage i Folketingsvalg og Valg af Valgmænd til Landstinget synes jeg, man maa sige, at da det egentlig er en Ret, disse Folk have, bør man imødekomme dem, naar man paa nogen Maade kan. Men naar nu Forslaget, som det foreligger i Folketingets Vedtagelse, ogsaa omtatter Statstjenestemænd, vil jeg gerne dertil føje, at der findes vistnok nogle, som man egentlig godt kan sammenligne med Statstjenestemændene, idet de ikke kunne siges at staa i rent privat Tjenesteforhold — jeg tænker paa de ved Privatbanerne ansatte Folk. De kunne ogsaa blive udkommanderede til Tjeneste, saa at det er umuligt for dem at komme til Valgstedet, inden Valget sluttet. Men jeg indrømmer, det kan være vanskeligt at faa alle med. Det drejer sig her om saa faa, det kan maaske have sine Vanskeligheder at faa Forslaget til ogsaa at omfatte dem, idet der saa er Mulighed for, at man kan blive nødt til at gaa videre. Men jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at naar de ved Statsbanerne ansatte leve under ganske de samme Forhold som de ved

Privatbanerne ansatte, ser det underligt ud, at de første faa denne Ret og de sidste ikke.

Indenfor Folketingets Udvalg har der været Enighed om det ønskelige i, at der gives enhver stemmeberettiget Vælger, der ved Forfald er forhindret i at være til Stede paa Valgdagen, Adgang til at stemme ved indsendt Stemmeseddel. Her omtalte den højtærede Minister ogsaa Sygdom, og det er jo et Spørgsmaal, om man ikke ogsaa burde imødekomme dem, der ved Sygdom ere forhindrede i at komme til Valgstedet. Men ogsaa dette giver naturligvis Anledning til, at man kommer til at gaa videre, end Forslaget tilsigter.

Der var et lille Punkt, jeg gerne vilde nævne. I § 3 staar der: „Ved Folketingsvalg skal Stemmesedlen lyde paa en navngiven Person blandt dem, der stille sig til Valg. Ved Valgmandsvalgene til Landstinget skal Stemmesedlen, naar der kun skal vælges 1 eller 2 Valgmænd, lyde paa 1 eller 2 valgbare Personer og, naar der skal vælges flere Valgmænd, paa det Bogstav, som betegner den Liste, paa hvilken den paagældende ønsker at stemme.“ Og det hedder saa videre: „For de Vælgere, som afgive Stemme i Medfør af nærværende Lov her i Landet, maa Stemmesedlen ikke være afgiven paa et tidligere Tidspunkt end 14 Dage før Valgets Afholdelse“. Jeg er noget tilbøjelig til at tro, at der vil komme en Vanskelighed, naar man sammenligner dette med Lov Nr. 16 af 7. Februar 1901. I denne Lovs § 71 C. staar der: „Enhver saadan Kandidatliste skal være indleveret til Formanden for Valgbestyrelsen (udenfor København Kommunalbestyrelsen) senest inden Kl. 10 4de Aften før Valget finder Sted“. De her i Lovforslaget omhandlede, navnlig Søfolk, som ere længere borte, kunne ikke være bekendte med en saadan Liste og endnu mindre med, hvilket Bogstav den er betegnet med. Men jeg indrømmer, at det vil vel nok være de færreste af dem, som ere ude til Søs, der ville være stillede paa den Maade, thi for dem vil det foreliggende Lovforslag neppe kunne virke.

Jeg mener, at det foreliggende Lovforslag imødekommer et Krav og et stærkt Ønske, som næres af adskillige, og vil derfor gerne paa mine Meningsfællers og egne Vegne anbefale det til velvillig og hurtig Behandling.

Theilman: Det Lovforslag, som her foreligger, er jo Frugten af det Forslag om Søfolks Adgang til at deltage i Folke-